

เรื่อง ตำนานพระขุ่มกอ

รายละเอียด

มิถุไว้แล้วไม่จน คือถ้อยคำประจำองค์พระขุ่มกอ ซึ่งหมายถึง พระขุ่มกอสุดยอดทางโชคลาภ เมตตามหานิยม ใครมีไว้แล้วจะร่ำรวย เป็นมหาเศรษฐี เจริญรุ่งเรือง ในชีวิต ทำให้ผู้คนทั้งประเทศปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของพระขุ่มกอ การเช่าจึงอยู่ที่หลักล้านขึ้นไป พระขุ่มกอจึงกลายเป็น หนึ่งในเบญจภาคี หรือหนึ่งในจักรพรรดิแห่งวงการพระเครื่อง

เบญจภาคี คือ การนำเอาพระเครื่องที่เป็นพระเครื่องชั้นยอดมารวมกัน ๕ องค์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งในวงการพระเครื่องยุคแรก ที่วงการพระรู้จักท่านในนามปากกา " ตริยมปวาย " เป็นผู้บัญญัติจัดตั้งขึ้น จนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป พระเบญจภาคี ๕ องค์ ประกอบด้วย

1. พระสมเด็จวัดระฆังพิมพ์ใหญ่

พระสมเด็จวัดระฆัง พิมพ์พระประธาน หรือที่นิยมเรียกว่า พระพิมพ์ใหญ่ เป็นพระพิมพ์ที่ได้รับความนิยมสูงที่สุดในบรรดาพระสมเด็จวัดระฆังทั้ง ๔ พิมพ์ ด้วยความงดงามสง่าผ่าเผย ขององค์พระ และความสมบรู

ณีสมนส่วนขององค์ประกอบโดยรวมขององค์ประกอบศิลปะทั้งหมด ประกอบกับจำนวนพระที่มีปริมาณเหมาะสม จึงส่งผลให้พระสมเด็จพระเจ้าวัดระฆังพิมพ์พระประธานนี้ นับเป็นสุดยอดของพระในตระกูลสมเด็จพระเจ้าทั้งหมด

2. พระสมเด็จพระเจ้าวัดระฆังโฆษิตาราม

พระสมเด็จพระเจ้าวัดระฆังเป็นพระที่สร้างจากเนื้อผงพิเศษ ๕ ชนิด คือ ปถมัง , อิระเจ , มหาราช , พุทธคุณ และ ตรีนีสิงเห ตามลำดับ การเกิดผงพิเศษทั้ง ๕ นี้ นับเป็นขบวนการหล่อหลอมพระเวทย์วิทยาคมอันศักดิ์สิทธิ์ทั้ง ๕ มาเป็นหนึ่งเดียว วิธีการสร้างผงพิเศษนั้นเริ่มมาจากการบริกรรมพระคาถา เขียนสูตร ชักยันต์ด้วยชอล์คลงใน กระดาษขนวน เขียนแล้วลบ ลบแล้วเขียนใหม่ทำเช่นนี้นับเป็นร้อยๆครั้ง จนเกิดเศษชอล์คจากการลบ ซึ่งถือว่าเป็นผงศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดจากการตั้งจิตบริกรรมพระเวทย์ในขณะที่เขียนให้ครบถ้วนตามจำนวนที่พระเวทย์ในแต่ละ บทกำหนดไว้ ชั้นผงที่ได้ออกมาเป็นผงที่ได้ออกมาเป็นผงที่มีชื่อ “ ปถมัง ” เมื่อได้ผง “ ปถมัง ” แล้ว นำผงนี้มา บั่นเป็นดินสอ ตากแห้ง แล้วนำผงดินสอชอล์คที่เกิดจากผงปถมัง มาเขียนสูตรพระเวทย์อีกบทหนึ่งเขียนแล้ว ลบ ทำซ้ำกันตามจำนวนครั้งที่พระเวทย์บทใหม่กำหนด จนเกิดผงชอล์คครั้งใหม่ ที่เรียกว่า “ ผงอิระเจ ” แล้วก็ ผงอิระเจมาบั่นเป็นผงชอล์ค เขียนสูตรพระเวทย์อีก เขียนแล้วลบ ลบแล้วเขียนเช่นนี้จนได้ ผงมหาราช แล้วก็ ผงมหาราช กระทำเช่นเดียวกับขั้นตอนการทำตอนการผงอื่นๆ หากแตกต่างกันที่สูตรในการเขียน อักษรเลข ยันต์ และจำนวนครั้งที่ถือเป็นเฉพาะแต่ละสูตรจนได้ ผงพุทธคุณ และสุดท้ายคือ ผงตรีนีสิงเห อันเกิดจากหลอม รวมสูตรทั้ง ๕ มาเป็นหนึ่งเดียวจากนั้นสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี) จึงนำผงพิเศษนี้มาผสมรวมกันกับ เปลือกหอยที่บดหอยที่บดละเอียดอันเป็นส่วนผสมหลัก นอกจากนี้ก็จะมีข้าวสุก ดินสอพอง กล้วย โดยมีน้ำตาล อีวเป็นตัวประสานส่วนผสมเหล่านี้ จากนั้นจึงนำพระที่ผสมเสร็จแล้วนั้น กดลงในแม่พิมพ์ซึ่งแกะพิมพ์โดย นาย เทศ แห่งช่างหล่อ

3. พระรอด วัดมหาวัน จ.ลำพูน

วัดมหาวัน จ.ลำพูน พระอารามที่มีชื่อเสียงเลื่องลือไป ทั่วทุกภูมิภาคของเมืองไทย ทั้งนี้มีใช้เพราะเรื่อง อื่นใด นอกจากเพียงประการเดียวคือ เป็นแหล่งกำเนิดของ "พระรอด" ซึ่งเป็นหนึ่งในเครื่องชุดเบญจภาคี พระ รอด วัดมหาวัน มีพระพุทธรูปเป็นยุคสมัยทวาราวดี ประทับนั่งปางมารวิชัยและขัดเพชรบนฐานบัว ๒ ชั้น ด้าน หลังขององค์พระเป็นปรกโพธิ์เรียงตั้งแต่หัวเข่าขององค์พระขึ้นเป็นชุ่มครอบองค์พระ จำนวนใบโพธิ์และ เอกลักษณะของ ก้านโพธิ์ที่ชัดเจนในแต่ละพิมพ์จะมีจำนวนไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของพระรอดในแต่ละพิมพ์ การขุดหาพระรอดมีกันหลายครั้งหลายหน จนประมาณครั้งมิได้ เท่าที่สืบทราบมีดังนี้ การพบกรูพระรอดในสมัย ยเจ้าหลวงเหมพินธุไพจิตร เมื่อปี ๒๔๓๕-๒๔๔๕ พระเจดีย์มหาวันชำรุดทรุดโทรมและพังทลายลงมาเป็นส่วนมาก ดังนั้น เจ้าเหมพินธุไพจิตร จึงดำริให้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์องค์พระเจดีย์ขึ้นใหม่ โดยการสร้างสวมครอบองค์ เดิมลงไป ส่วนเศษปรักหักพังที่กองทับถมกันอยู่นั้น ได้จัดการให้โยกเอาไปถมหนองน้ำซึ่งอยู่ระหว่างหอสมุดของ วัด โอกาสนั้นได้พบพระรอดเป็นจำนวนมากมาภายในกรูพระเจดีย์มหาวัน พระรอดส่วนหนึ่งได้รับการบรรจุ

กลับคืนเข้าไปในพระเจดีย์ตามเดิม อีกส่วนหนึ่งมีผู้นำไปสักการบูชา และส่วนสุดท้ายได้ปะปนกับสร้างกรุและ
เศษดินทรายจมอยู่ในหนองน้ำพระรอดได้ขุดพบที่วัดมหาวัน พุทธศิลป์อยู่ในยุคกลางของสมัยทวารวดี (ลำพูน)
อาณาจักรทวารวดี สร้างขึ้นราวต้นศตวรรษที่ ๑๓-๑๔ เป็นอาณาจักรของกลุ่มชนมอญโบราณ ทางภาคเหนือ
ของประเทศไทย นับถือพระพุทธศาสนาหินยาน ใช้ภาษาบาลีจดคำสอนทางศาสนา ได้มีการกำหนดอายุและ
ศิลปะพระรอดว่า สร้างในสมัยกษัตริย์จามเทวี เป็นยุคต้นของสมัยทวารวดี มีศิลปะสมัยทวารวดี ในทางพุทธ
ศิลป์แล้ว พระรอดน่าจะมีอายุอยู่ในช่วงหลังสมัยทวารวดี รูปแบบของพระรอดคือประทับพระบาทสมาธิเพชร
(ทำนั่งขัดเพชร) ในสมัยทวารวดีสร้างพระพุทธรูปนั่งขัดหลวมและหงายฝ่าพระบาททางออก และไม่ปรากฏ
พระพุทธรูปนั่งขัดเพชรในศิลปะทวารวดี พระพุทธรูปนั่งขัดเพชรเป็นแบบอย่างเฉพาะของพระพุทธรูปอินเดีย
ฝ่ายเหนือ (มหายาน) พระพุทธรูปและพระเครื่องในลำพูนได้ปรากฏศิลปะสมัยต่างๆ รวมอยู่หลายสมัย คือ สมัย
ทวารวดี ลพบุรี แบบทวารวดี พุกาม อุทองและสมัยล้านนา

4. พระนางพญา

จากหลักฐานทางด้านประวัติศาสตร์พบว่า วัดนางพญาสร้างโดยกษัตริย์กรุงศรีอยุธยา คือ พระวิสุทธิ
กษัตริย์ เป็นพระราชธิดา ท้าวศรี สุริโยทัย และเป็นพระมารดาขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผู้สร้างวัดราช
บูรณะ คือพระมหาธรรมราชา จากเหตุการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นอยู่ในระหว่งศึกสงครามถูกพม่ารุกราน จึงมี
การสร้างพระเครื่องมอบให้เป็นขวัญและกำลังใจแก่ทหารที่ออกรบ พระเครื่องรุ่นแรกๆจะมีรูปทรงและองค์พระไม่
สวยงาม การทำแม่พิมพ์ก็ทำกันแบบรีบร้อน คือพิมพ์ได้ครั้งละ 3 องค์ แล้วนำไปตัดแยกออกด้วยดอก เนื่องจาก
ในขณะนั้นเป็นช่วงของสงครามถูกพม่ารุกราน จึงทำกันอย่างรีบร้อนทำให้บางองค์ไม่ได้ตัดแบ่งแยกออกจากกันก็
มี คือ ยังติดกันเป็นแผงสามองค์ หลังจากองค์สมเด็จพระนเรศวรทรงประกาศอิสรภาพ เป็นกษัตริย์ครองกรุง
ศรีอยุธยาแล้ว จึงหันมาพัฒนาวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดนางพญา วัดราชบูรณะที่พระราชบิดาและพระราชมารดา
ทรงสร้างและสร้าง พระเครื่องให้เป็นขวัญและกำลังใจแก่ทหารที่ออกรบอีกครั้ง ที่เหลือก็นำไปบรรจุไว้ในกรุวัด
ทั้งสามเพราะมีเขตติดต่อกัน

พระนางพญาที่สร้างขึ้นมี ๖ พิมพ์ด้วยกัน คือพิมพ์เข้าตรง พิมพ์เข้าโค้ง พิมพ์สังฆาฏิ พิมพ์เทวดา พิมพ์
อกนูนใหญ่ พิมพ์อกนูนเล็ก

ยุคแรกสร้างโดยพระวิสุทธิกษัตริย์ รูปทรงองค์พระไม่สวยงามนัก ยุคที่สองสร้างโดยองค์สมเด็จพระนเรศวร
มหาราช รูปทรงองค์พระสวยงามกว่ารุ่นแรกมาก พระนางพญาทั้งสองยุคนี้อายุการสร้างใกล้เคียงกัน มีพุทธคุณ
เหมือนกันคือเน้นหนักในเรื่องแคล้วคลาด อยู่ยงคงกระพัน โชคลาภ คำขายดี และเมตตาตามหา นิยมเป็นหลัก พิธี
ปลุกเสกใช้วิธีอัญเชิญเทพย เทวดา ฤๅษี พระสงฆ์ผู้ทรงศีลและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในเมืองพิษณุโลกอันได้แก่หลวงพ่
พระพุทธชินราชเป็นต้น ปลุก เสกกันที่วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ

มีประสบการณ์เล่าต่อกันมาว่า ทหารขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ไปรบที่ไหนก็ประสบชัยชนะที่

นั้น เป็นที่หวั่นเกรงแก่พม่าในขณะนั้น และอีกประการหนึ่งคือเมื่อครั้งที่ทหารไทยไปรบในสงครามอินโดจีน มีชัยชนะครั้งแล้วครั้งเล่า ต่อมาเมื่อนักสะสมพระเครื่องนำพระนางพญามาจัดเข้าชุด เบญจภาคี พุทธศิลป์ศิลปะ อุษยาประเภทเนื้อดินเผา ผสมมวลสารพระธาตุเหล็กไหล เหล็กน้ำพี้ โพรงเหล็กไหล พระธาตุสี่ขาวขุน พระธาตุสี่ชมพู ผงถ่าน ไบลาน เกสรดอกไม้ 108 ว่าน 108 น้ำมันดีทียิปต์ ดินมงคลตามที่แตกต่างกัน ทรายเงิน ทรายทอง และ ศาสดาราชต่างๆ

ความหมายของมวลสารที่นำมาผสมในพระสมเด็จนางพญามีดังนี้ 1. พระธาตุเหล็กไหล มีความสำคัญ ด้านคงกระพัน 2. เหล็กน้ำพี้ มีความสำคัญ ด้านแก้เคล็ดและความแข็งแกร่ง 3. โพรงเหล็กไหล มีความสำคัญ ด้านคงกระพัน แคล้วคลาด 4. พระธาตุสี่ขาวขุนและพระธาตุสี่ชมพู มีความสำคัญด้านสิริมงคลและแก้อาถรรพ์ 5. ผงถ่านไบลาน มีความสำคัญด้านอยู่ยงคงกระพัน 6. เกสรดอกไม้ มีความสำคัญด้านเมตตามหานิยม 7. ว่าน 108 มีความสำคัญ ทางด้านแคล้วคลาดและคงกระพัน 8. น้ำมันดีทียิปต์ มีความสำคัญทางด้านแก้เคล็ดและแก้ อาถรรพ์ 9. ดินมงคลตามที่แตกต่างกัน มีความสำคัญทางด้านสิริมงคล 10. ทรายเงินทรายทอง มีความสำคัญทางด้าน โชคลาภและเงินทอง

5. พระผงสุพรรณ กุรัตพระศรีรัตนมหาธาตุ จ.สุพรรณบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี นอกจากเป็นดินแดนแห่ง ยุทธหัตถ์แล้ว ยังเป็นเสมือนเมืองแห่งพระเครื่อง พระบูชา หลายสิบชนิด ตั้งแต่สมัยอมรวดี ทวารวดี ศรีวิชัย ปาละ ลพบุรี อุทอง อุษยา และรัตนโกสินทร์ ในจำนวนพระ ที่ขุดพบนั้น พระผงสุพรรณ กุรัต พระศรีรัตนมหาธาตุ ถือว่าเป็นสุดยอดของพระทั้งหมด โดยจัดให้อยู่ในชุดพระ เบญจภาคี วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ หรือที่ชาวสุพรรณเรียกสั้นๆ ว่า วัดพระธาตุ เป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองสุพรรณ สมัย อุทองและอุษยา ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี มีองค์พระปรางค์สูงตระหง่าน ส่วนใครเป็นผู้สร้างวัดนั้น นักประวัติศาสตร์ไม่กล้ายืนยัน เพียงแต่สันนิษฐานว่า น่าจะสร้างใน สมัยสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ (เจ้าสาม พระยา) หรือสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

พระซุ้มกอ จากพระราชนิพนธ์ประศาสน์กำแพงเพชรของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรง บันทึกไว้ว่า นายชิต มหาตเล็กหลานพระยาประธานนครไทรหัยจางวางเมืองอุทัยธานีเดิมได้รับราชการในกระทรวง มหาตไทยเป็นตำแหน่งนายอำเภอ อยู่ในมณฑลนครชัยศรี ป่วยลาออกมารักษาตัว อยู่บ้านภรรยาที่เมืองกำแพง เพชร ไปได้ตำนานพระพิมพ์มาให้ ว่ามีกษัตริย์องค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระยาศรีธรรมมาโคศกราช จะบำรุง พระพุทธศาสนาจึงไปเชิญพระธาตุมาแต่ลังกา สร้างเจดีย์ บรรจุไว้ด้วยน้ำปิงและน้ำนมเป็นจำนวนพระเจดีย์ 84,000 องค์ พระฤาษีจึงได้สร้างพระพิมพ์ขึ้นถวายพระยาศรีธรรมมาโคศกราชเป็นอนุสาวรีย์ จึงได้บรรจุพระธาตุและ พระพิมพ์ไว้ ในพระเจดีย์แต่นั้นมา เหตุที่จะพบพระพิมพ์กำแพงเพชรขึ้นนี้ว่า เมื่อปีระกาเอกศก จุลศักราช 1211 สมเด็จพระพุฒาจารย์โต วัดระฆัง ขึ้นมาเยี่ยมญาติที่เมืองกำแพงเพชร ได้อ่านศิลาจารึกไทยโบราณมีอยู่ที่วัด เสด็จได้ความว่า มีพระเจดีย์โบราณบรรจุพระบรมมาตุอยู่ริมน้ำปิง ฝั่งตะวันตกตรงข้ามเมือง จึงได้ค้นคว้ากันขึ้น พ

บพระเจดีย์สามองค์นี้ ชำรุดทั้งสามองค์ เมื่อพญาตะก่าขอสร้างรวมเป็นองค์เดียว รื้อพระเจดีย์ลงจึงได้พบพระพิมพ์กับได้ลานเงินจารึกอักษรขอม เป็นตำนานสร้างพระพิมพ์ และวิธีบูชา นายชิตได้คัดตำนานและวิธีบูชามาให้ด้วย ของถวายเป็นเมืองกำแพงเพชรนี้มีพระพิมพ์เป็นพื้น ได้คัดตำนานติด ทำหนังสือเล่มนี้ไว้ด้วย

ภาพโดย : <https://talk.mthai.com/uploads/2014/05/08/145481-attachment.jpg>

คำสำคัญ : พระขุ่มกอ

ที่มา : <http://sunti-apairach.com/06N/06NT.htm>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2017-02-21

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=153&code_db=610006&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology